

Kedves Szülők!

Húsvét közeledténél alkalmából a gyermekekkel közös ünnepi készülődésre invitáljuk Önöket! Megmutatjuk, hogyan lehet közösen tojást festeni, mondókázni, énekelni, mozogni Anyával és Apával.

Manuális- alkotó tevékenység

Tojásfestés

Az alkotó játékhoz szükséges eszközök: színes papír, melyre filctollal megrajzoljuk a tojás körvonalát. Különböző színű temperák, csipeszek és pomponok, melyet helyettesíthetünk vatta gombóccal is.

A festéket adagoljuk papírtányérra. A pomponokat fogjuk közre a csipeszekkel. A festékbe mártott pomponokkal kezdődhet is a pöttyözés!

Jó szórakozást kívánunk!

Mondókák

Arcérintgető játék, majd a végén csiklandozó:

Keze, lába van neki,
Szeme, füle van neki,
Orra, szája van neki,
Itt szalad a kisnyuszi...!

A gyermek kezét cirógatjuk, majd megcsiklandozzuk:

Hadd nézzek kis tenyeredbe!
Kakukk, kakukk, mi van benne?
Kerekecske dombocska,
Merre fut a nyulacska?
Erre, erre, zöld mezőre,
Jó forrásra, legelőre,
Itt megbúvik, itt elbúvik,
Itt nem látja meg a kuvik.
Kuvik, kuvik, vik, vik, vik!

Dal

Nyuszi Gyuszi fekszik árokban,
Bojtos hosszú füle van, kicsi piros szeme van,
Ide néz, oda néz, szét pislant.

Mozgás kicsiknek és nagyoknak

Célba dobás

A dobáshoz a labdát is könnyen elkészíthetjük, ehhez csupán néhány zoknira lesz szükségünk. A zoknikat felgöngyölve és egymásba fordítva máris kész a zokni labda. A célba dobáshoz kereshetünk egy dobozt, (pl.: karton doboz, játéktároló doboz) de játszhatunk homokozó vödörrel vagy kosárral is.

Pet palack bowling

Keressünk néhány pet palackot. A gurítás történhet labdával, vagy zokni labdával. A játék előkészítésében a gyermekek is részt vehetnek: a palackokat kidíszíthetjük ragasztással, rajzolhatunk rá filctollal, belsejébe tehetünk színes papírdarabokat, szalagokat.

A palackok belsejének megtöltésével (pl.: papír galacsin) és külső részük egyszerű kialakításával igazán mutatós játék készülhet. *Amire szükségünk lehet: színes papír, krepp papír (a galacsinokhoz) ragasztó, olló, filctoll.*

Minden napra egy mese

Mészöly Miklós: Kerekecske -Dombocska

Nézd csak, itt a tenyerem! Nincsen benne semmi sem.

Ha kinyitom – akkor sincs, ha becsukom – akkor sincs.

De most mutasd, hol a tiéd?

Most majd én nézek a tenyeredbe!

Meglátom, mi búvik benne...

Ó, hát itt sok minden van! Van egy kis házacska, házacska mellett kertecske, kertecskében kutacska, abból iszik egy nyulacska. Jót ivott a nyulacska.

Nézi a nyúl, nézegeti: de szép ez a házacska! Hogy lehetne bemenni? Házacskában aludni?

Körbejárja, kerülgeti – de az ajtót csak nem leli.

Itt sincs ajtó, ott sincs ajtó – hopp! De itt egy kicsi ablak!

Odamegy az ablakhoz, kapirgálja, kopogtatja – aztán bátran bezörget.

Ám a házból egy mérges hang azt kiáltja:

– Kuvik! Kuvik! Ki jár itt? Zöld a szemem, világít!

Megijedt a nyulacska.

Ide szalad, oda fut, de előbbre mégse jut.

Kerekecske-dombocska – itt szalad a nyulacska!

Erre megyen, itt megáll, itt egy körutat csinál.

Erre-erre, zöld mezőre, jó forrásra, legelőre.

Ide ugrik, oda ugrik – itt elbújik, ott felbukik,

Bokor alatt megbúvik!

Búvik, búvik, furakodik!

Ott nem látja meg a kuvik, aki kicsi házban lakik...

Kuvik, kuvik – vik, vik, vik!

Szép álmokat kívánunk!

